

Pirkko Turpeinen-Saari

LUPA OLLA JULMA

Lupa olla julma

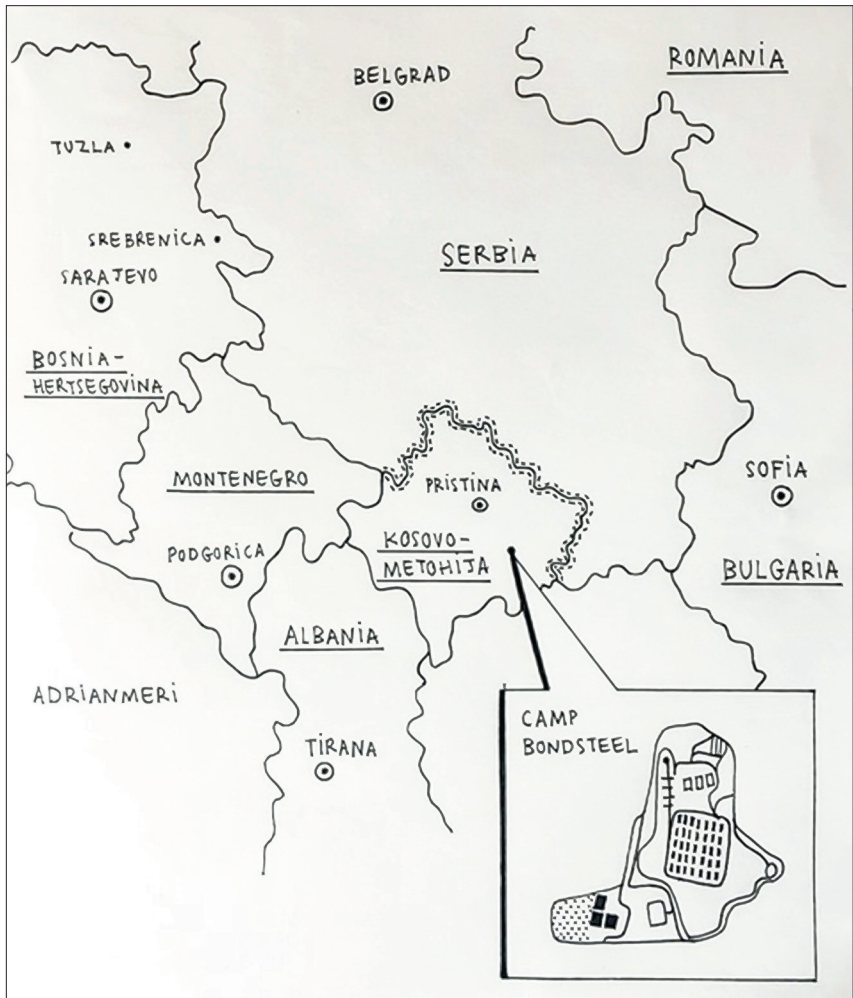
© 2020 Pirkko Turpeinen-Saari
Taitto ja kansi: Books on Demand
Kustantaja: Viestintä M. Saari Oy
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-94-3566-1 (nid.)
ISBN 978-952-94-3567-8 (PDF)

Lupa olla julma

Näin Nato-maat ja Suomi toimivat,
kun serbien kansanmurha toteutettiin
YK:n silmien alla. Tosikertomus
valheista, juonittelijoista ja pommeista.

Pirkko Turpeinen-Saari

Maunolle.

Serbia ja sen maakunta Kosovo-Metohija. Yhdysvaltojen ja EU:n tavoite oli erottaa Kosovo Serbiasta YK:n päätöslauselman 1244 vastaisesti. USA:lle Kosovon itsenäisyys oli tärkeä sinne rakennetun jättimäisen Bondsteelin tukikohdan takia. Pienessä kuvassa Bondsteelin 3,8 neliökilometrin laajuisen tukikohdan kartta.

Väkivallan ja terrorin aallot vyöryivät Bosniassa Drina-joen varren kyliin Srebrenican lähellä.

(Kartat: Ines Sederholm)

SISÄLLYS

Lukijalle.....	10
Paluu menneisyyteen	13
Jugoslavia toisessa maailmansodassa	17
Pääsy kielletty serbeiltä, juutalaisilta, mustalaisilta ja koirilta.....	19
Ustasa ottaa ohjat käsiinsä	22
Kravican kirkonkellot soivat	25
Jasenovacin kauhuista vaietaan	29
Yhdysvallat hautasi rauhan	31
Dragomir Djokicin muistio	33
”Pää leikattiin irti, koska hän oli serbi ja hänellä oli hieno musta parta”	34
”Siihen päivään saakka kyläläisillä oli hyvät suhteet naapurikyliin”	36
”Katsohan johtaja, kuinka poltamme talosi!”	38
”Hyökkääjät olivat pääosin naapureitamme”	42
”Me keräsimme kuolleemme ja haavoittuneemme yön pimeydessä”	44
”Mieheni ryntäsi ulos ja minä piilouduin vintille”	46
”He panivat aseensa osumme kiinni ja kiroivat serbiäitejämme”	49
”Jos olisit elossa, Desimir...”	52
”Heillä oli tapana hakata meitä... aina vuoron vaihtuessa”	55
”Näin, kun Rado Mitrovic kuoli ja Dragica Nedeljkovic haavoittui”	58
”He olivat ryöstäneet kaiken, minkä voi viedä mukanaan”	60
”Naser Oricin parhaat palat”: ruumiita, irti hakattuja päitä, pakenevia ihmisiä	63
Srebrenican legenda	65
Operaatio Myrsky: ”Hienoin taistelu sitten toisen maailmansodan”	68
Tavoite saavutettu – Jugoslavia tuhoutui.....	74
Racak.....	76
Ei teloituksia, ei joukkomurhaa, ei lupaa allekirjoittaa tutkimusraporttia... ..	80
Kävelivätkö kohti Tuzlaa aseettomat siviilit vai aseistetut taistelijat?	85

”Halusin näyttää, että meitä ei niin vain pysäytetä”	88
Kosovo itsenäiseksi Serbiasta, mutta Serbia ei itsenäinen Kosovosta.....	91
Helena Ranta puhui lehdistölle vastoin parempaa tietoaan	93
Kosovo-Metohijan alueen historia.....	97
Ulkopuoliset voimat.....	107
Saksan ja Yhdysvaltojen toimet Jugoslaviassa	111
Saksa puuttuu Jugoslavian sisäisiin asioihin	114
Jugoslaviaan kohdistetut talouspakotteet	119
Kosovo ajautuu kaaokseen.	122
Yhdysvaltojen tie pommituksiin	127
Pommituskalenteri	129
Bondsteel nousi nopeasti.....	154
Kosovon klaanit ja verikosto	159
YK, ETYJ ja EU Kosovon hallitsijoina.....	161
Itsenäistyminen.....	166
Tuomion ristiriidat.....	170
Tutkimusraportti elinkaupasta.....	174
Todistajien asema.....	181
Dick Martyn kuvaus.....	185
”Suoritamme täällä rikosta Jumalaa ja ihmisyyttä vastaan”	186
Miomir Savicin päiväkirja.....	188
Serbikulttuurin tuhoaminen	196
ICTY	198
ICTY leimaa serbit.....	201
Milosevicin viimeiset vaalit.....	205
Epilogi	207
Henkilöhakemisto	213
Kirjallisuutta.....	217

LUKIJALLE

Voiko kansanmurha tapahtua YK:n silmien alla NATO:n taatessa ihmisten turvallisuuden ja EU vastatessa laillisuudesta? Kysymys voi tuntua absurdilta, mutta vastaus on ikävän ehdoton: – Kyllä voi.

Kertomukseni yksi merkittävä kiintopiste sijoittuu vuoteen 2000. Silloin järjestettiin Bratislavassa kokous, jossa oli määrä saattaa loppuun Kosovon itsenäistämisprosessi. Tavoitteena oli lisäksi jättää Serbia Euroopan ulkopuolelle ja tukkia Venäjän pääsy Pietarista Suomenlahdelle ja sitä kautta Itämerelle.

Painavin sana kokouksessa oli Yhdysvalloilla. Se oli luonnollista, koska kokouksen olivat järjestäneet Yhdysvaltojen ulkoministeriö ja American Enterprise-instituutti. USA ilmoitti olevansa tarvittaessa valmis siirtämään syrjään kansainvälisen oikeusjärjestelmän – jos lainsäädäntö olisi esteenä USA:n tavoitteiden toteutumiselle, se eliminoidaisiin.

Nämä uskomattomilta kuulostavat seikat eivät perustu kuulopuheisiin vaan paikalla olleen arvovaltaisen henkilön kuvaukseen. Hän on Saksan liittopäivien pitkäaikainen jäsen ja turvallisuusasioiden valtiosihtööri Willy Wimmer, joka toimi ETYJ:n varapuheenjohtajana juuri vuoteen 2000 saakka.

Bratislavan kokous pidettiin, kun Jugoslavian tarkoin suunniteltu hajotaminen oli juuri päättynyt pommituksiin. Välineinä oli käytetty ennen näkemättömiä talouspakotteita, propagandaa sekä terroristeja ja jihadisteja palkkasotureina Jugoslavian liittoarmeijaa vastaan.

Media on jättänyt Jugoslavian tuhoamisen ja siihen liittyvät kansanmurhat ja muun väkivallan suurelta osin pimentoon. Serbit on tuomittu julkisuudessa valtavan propagandakoneiston avulla. Todellisuudesta on saatu pahasti vääristynyt ja puutteellinen kuva.

Tässä kirjassa vastaan seuraaviin kysymyksiin:

Miten on mahdollista, että Suomen ulkoministeriö salasi ratkaisevia asiakirjoja, jonka seurauksena Yhdysvaltain presidentti Bill Clinton sai tekosyyn aloittaa Jugoslavian pommitukset?

Kuinka on mahdollista, että NATO pommitti lakien ja oman peruskirjansa vastaisesti sotilaallisesti liittoutumatonta ja ketään uhkaamatonta Jugoslaviaa?

Miten on selitettävissä se, että USA rakensi lupaa kysymättä ja laeista piittaamatta heti pommitusten jälkeen Kosovoon, Serbian maakuntaan, valta-
van sotilastukikohdan, suurimman sitten Vietnamin sodan?

Kuinka ihmeessä yksityishenkilöt saattoivat julistaa Kosovon itsenäiseksi
valtioksi siitä huolimatta, että alue on YK:n päätöslauselmalla 1244 todettu
Serbian maakunnaksi?

Kuinka on mahdollista, että kansanmurhia tehdään YK:n valvonnassa?

Miten on selitettävissä vähemmistöjen tappaminen ja terrorisointi Koso-
vossa, vaikka YK hallinnoi aluetta, NATO valvoi turvallisuutta ja EU laili-
lisuutta? Alueella on kaiken muun väkivallan lisäksi tuhottu 150 osin kes-
kiajalta peräisin ollutta serbien ortodoksikirkkoa ja -luostaria.

Miten on mahdollista, että Kosovon presidenttinä toimii Hashim Thaci
-niminen mies, joka on toiminut Albanian mafian väkivaltaisen Dreni-
ca-ryhmän johtajana?

Miksi Kosovon albaanit voivat harjoittaa vapaasti huume- ja elinkauppaa
yhteistyössä albaanimafian, kansainvälisten toimijoiden ja jopa monien val-
tiomiesten kanssa?

Entä miksi YK pimitää tietojaan Srebrenican serbien kärsimyksistä mus-
limien vainon kohteina?

Vastaukset näyttävät Bratislavan kokouksen periaatteiden sisällön konk-
reettisesti. George Orwellin kuvitteleva mielettömyys ylitetään todellisuu-
dessa moninkertaisesti.

Maailmassa on Yhdysvaltojen luoman ja EU:n myötäilemän laittomuuden
aikana 1980-luvulta lähtien ollut tutkijoita ja kirjoittajia, jotka eivät ole luo-
puneet totuuden etsimisestä. Yhteistyö heidän kanssaan ja saatuaani luvan
käyttää tässä teoksessani osia heidän kirjoituksistaan on luonut optimismin
ja lannistumattomuuden ilmapiirin.

Vojin Joksimovich antoi minun käyttää teoksessaan *Kosovo Crisis* ku-
vattuja kunkin pommituspäivän tapahtumia Serbiassa ja Montenegrossa.

F.William Engdahlin monet teokset ovat valaisevia ja häneltä sain luvan
käyttää hänen tietojaan Milosevicia vastaan käydyistä CIA-vetoisesta likai-
sesta vaalikampanjasta.

Viseslav Simic vuorostaan antoi luvan referoida hänen keskeisiä tutkimustuloksiaan Kosovon laittomista, sosiaalisesti omistettujen yritysten yksityistämistä.

Stefan Karganovicia ja **Ljubisa Simiciä** kiitän ratkaisevasta avusta serbien holokaustin ymmärtämisessä ja polkujen avaamisessa tiedon lähteille. Heidän lisäksi saan kiittää lukuisia henkilöitä Belgradissa, Kalinovikissa, Banja Lukassa ja muualla entisen Jugoslavian alueella luottamuksesta ja avoimuudesta.

Olen kiitollinen oikeuslääkäri, professori **Antti Penttilän** rehellisyydestä, rohkeudesta ja tiedoista.

Presidentti **Mauno Koiviston** esipuhe Jarmo Laineen toimittamaan teokseen *Toisenlainen totuus Kosovosta*, jossa hän kuvasi vihaansa serbivastaista NATO-propagandaa kohtaan, tuntui inhimilliseltä. Se irrotti Suomen hetkeksi USA:n ja EU:n kansainvälisistä laeista piittaamattomasta linjasta.

Mauno Koivistoa kiitän *post mortem*, hänen kuolemansa jälkeen. Koivisto piti ”lännen” toimintaa Jugoslavian tragedian yhteydessä vääränä, laittomana ja kunnioittomana, juuri sellaisena, jota se oli.

PALUU MENNEISYYTEEN

Toisen maailmansodan jälkeen suuri osa ihmisistä niin idässä kuin lännessä uskoi, että sotaan johtaneet ja sen aikana vallinneet yhteiskunnalliset ilmiöt eivät koskaan voisi toistua. Uskonnon kaltainen vakaumus omasta paremmuudesta ja joidenkin ihmisryhmien kuuluminen itsestään selvän vainon ja tuhon ansaitseviksi olisi mahdotonta.

Kirjoittaessani edellistä kirjaani Jugoslavian hajottamisen taustoista mieltäni jäi kaivelemaan Saksan rooli. Saksan toimet Suomessa vuodesta 1917 aina tähän päivään saakka sekä Suomen valtaapitävien suhde Saksaan askarruttivat.

Tutkiessani Saksan roolia yhdistymisen jälkeen 1990-luvulla, erityisesti suhteessa Jugoslaviaan ja Suomeen, olin yllättynyt.

Toisen maailmansodan jälkeinen yhteiskunnallinen kehitys ei johtanutkaan yhteistyöhön, vaan entistä pahempaan autoritaarisuuteen ja raaempaan voimapolitiikkaan. Tässä politiikassa Saksa ja Suomi ovat toimineet samalla puolella aina vuodesta 1917 lähtien, oli sitten kysymyksessä keisarillinen Saksa, natsi-Saksa tai Yhdysvaltojen miehittämä NATO-Saksa.

Yhdysvaltojen miehitys vaikutti Saksan suuntautumiseen kansainvälisessä politiikassa. Hävitty ideologia ja hävitty sota johtivat tarpeeseen saada Yhdysvalloilta taloudellista apua, mutta myös samaistumiseen Yhdysvaltojen arvoihin ja globaaleihin päämääriin.

Itäisessä Euroopassa ja Neuvostoliitossa sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja turvallisuus ei riittänyt kaikille kansalaisille poliittisten oikeuksien toteutuessa yksipuoluejärjestelmän kautta. Jugoslaviassa kansalaiset osallistuivat yritysten johtamiseen ja saivat osuuden voitoista. Siten demokraattiset oikeudet toteutuivat myös taloudessa.

Länsimaissa poliittista demokratiaa pidettiin riittävänä, vaikka se ei ulottunut talouselämään. Vapaat pääomaliikkeet eivät olleet kansalaisten valvonnan alla. Sosiaalinen eriarvoisuus saattoi olla räikeätä, mutta sitä ei Länsi-Euroopassa ja Yhdysvalloissa pidetty vakavana yhteiskunnallisena ongelmana.

Läntisten tiedotusvälineiden viestinnässä länsimaita kuvattiin demokraattisina, onnellisina ja tavoiteltavina. Sosialistisia maita kuvattiin ankeina ja kansalaisten vankiloina.

Sitten Neuvostoliitto hajosi ja Varsovan sotilasliitto lakkasi olemasta.

Kulutusyhteiskunta voitti yhteisöllisyyden. Yhdysvaltojen presidentti, entinen CIA:n johtaja George H.W. Bush ja hänen CIA-kollegansa sekä keinottelija George Soros ostivat neuvostoliittolaisia KGB:n virkamiehiä ja johtajaksi pyrkivän Boris Jeltsinin omaan leiriinsä. Tuo yhdysvaltalaisen rahoittama liittouma suoritti Neuvostoliitossa vallankaappauksen vuonna 1991 kuten muun muassa professori F. William Engdahl teoksessaan *Manifest Destiny* osoittaa.

Vallankaappausta seurasi Harvardin yliopiston kasvattien Lawrence Summersin (IMF:n johtaja 1992–1993 ja Bill Clintonin valtiovarainministeri 1999–2001) ja ekonomisti, Harvardin professori Jeffrey Sachs suunnittelema valtiollisten ja yhteisöllisesti omistettujen yritysten nopea yksityistäminen. Yksityistämisen yhteydessä joukko liikemiehiä hankki yrityksiä haltuunsa rikollisilla keinoilla, ja vähitellen suuri osa Neuvostoliiton kansallisvarallisuudesta oli siirretty ulkomaille ja yritykset korruptoituneiden oligarkien haltuun.

Presidentti George H.W. Bush, CIA sekä muut Yhdysvalloissa kehitetyt rahoituslähteet kuten *National Endowment for Democracy* sekä George Soros venäläisten oligarkien rinnalla rahoittivat presidentti Jeltsinin vaalivoiton 1996.

Presidentti Jeltsinin valitsema seuraaja Vladimir Putin ei ollutkaan Yhdysvaltojen ja CIA:n ostettavissa vaan päinvastoin; hän oli demokratian ja Venäjän kansan etujen puolella.

Vuonna 2007 puhe Münchenin turvallisuuskokouksessa viitoitti hänen käsityksiään. Hän ilmoitti vastustavansa yksinapaista USA-johtoista maailmanjärjestyä. Hänen mukaansa jokaisen valtion suvereniteettia on kunnioitettava eikä väkivalta voi olla ratkaisijana kansainvälisissä suhteissa.

Siitä lähtien hän on edistänyt BRICS-maiden yhteistyötä, jossa Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina ja Etelä-Afrikka pyrkivät laajenevan yhteistyön avulla olemaan edelläkävijöinä rauhanomaisen yhteistyön alalla, taloudellista kirstypolitiikkaa ja NATO-maiden väkivaltaa vastaan.

Samaan aikaan kun presidentti Bush kollegoineen pyrki saamaan haltuunsa Neuvostoliiton kansallisvarallisuuden, maaperän rikkaudet ja valtion yksityistetyt yritykset, hän suuntasi katseensa Balkanille, jonka haltuunotto oli ollut jo presidentti Reaganin suunnitelmissa.

CIA oli vuodesta 1990 lähtien Jugoslavian suurissa kaupungeissa lietsomassa kansanryhmien vastakkainasettelua, kuten CIA:n entinen agentti Robert Baer on teoksissaan osoittanut. Hän on kertonut itsellään olleen miljoonia dollareita käytettävissä poliitikkojen ostamiseen ja maksettujen kansalaisjärjestöjen perustamiseen.

Elokuvaohjaaja Boris Malagurski on kuvannut tarkasti dokumenteissaan *Weight of Chains I ja II* niitä mekanismeja, joilla propagandaa synnytetään ja levitetään tavoitteeseen pääsemiseksi. CIA:n, NED:n ja muun muassa Soroksen rahoituksen avulla pystytään järjestämään mielenosoituksia ja tukemaan taloudellisesti radio- ja TV-asemia ja sanomalehtiä, jotta vaalit voitaisi juuri Yhdysvalloille ja yksityistämisille altis ehdokas. Jos vaaleilla ja propagandalla ei päästä suotuisaan tulokseen, avuksi voidaan ottaa aseellinen väkivalta.

Olen edellisessä kirjassani *Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Man-nerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä* kuvannut paitsi Suomen sisällissotaa vuonna 1918 myös Jugoslavian hajottamiseen pyrkiviä sotia vuosina 1991–1999.

Tässä teoksessa keskityn Bosnian Srebrenican alueen holokaustin kokeneiden serbien kohtaloon ja propagandan osuuteen sodan jälkiarvioissa. Käsittelen myös saksalaisten poliitikkojen ja laajemmin NATO-maiden johtajien roolia serbien etnisessä puhdistuksessa Sloveniasta, Kroatiaista, Bosniasta ja Kosovosta.

Serbeihin toisen maailmansodan aikana kohdistunut holokausti on vaiettu samaan aikaan, kun juutalaisten holokaustin kieltäminen on kriminalisoitu Saksassa. Saksalaisten ja fasisetin Kroatian ustasa-kroaattien ja -muslimien suorittaman serbien joukkotuhon kieltäminen on aiheuttanut sen toistumisen 1990-luvulla, nyt Yhdysvaltain sotilaallisella tuella.

Miten presidenttien Bill Clinton, Alija Izetbegovic ja Franjo Tudjman toimet eroavat natsi-Saksan toimista? Kuinka Yhdysvaltain ja Saksan ulkopolitiikan johtajat ovat voineet leimata serbit aikaisemmin natsien suusta kuulluin termein?

Holokaustin uhrin ja heidän jälkeläisensä haastettiin presidentti Clintonin ja ulkoministeri Kinkelin ehdotuksesta NATO-maiden rahoittamaan Haagin sotarikostuomioistuimeen heidän suoritettuaan jokaiselle itsenäiselle maalle kuuluvaa maansa puolustamista. Holokaustin suorittajat, pre-

sidentit Izetbegovic ja Tudjman NATO-kumppaneineen toimivat samanlaisesti sekä lakien laatijoina, syyttäjinä, todistajina että tuomareina.

Syytetyt istuivat lasiseinäisissä huoneissa, joita kiertäviä käytäviä pitkin turistit voivat kävellä tuijottaen syytettyjä kuin eläintarhan otuksia. Opas-kirjasta turistit saivat tietää katsovansa maailman vaarallisimpia sotarikollisia. Syytetyt serbit olivat kuitenkin holokaustin ja propagandan uhreja. Monien vanhemmat tai isovanhemmat ovat kuolleet saksalaisten ja kroaatinatsien ja katolisten kirkonmiesten johtamilla keskitysleireillä.

Mitä jos meille puhuttaisiin totta?

Kun yksi Euroopan maa pirstotaan pommeilla ja väkivallalla, media kertoo, että kyseessä on rauhanoperaatio, jossa paha saa palkkansa ja hyvyys voittaa.

Jos poliitikot ja uutisten tekijät puhuisivat totta, media olisi paljastanut Kosovon ja Bosnian kansanmurhat – NATO-miehityksen aikana ja YK:n valvonnassa tapahtuneen ihmisoikeuskatastrofin.

Miksi meille on valehdeltu? Mitä ihmettä Suomen poliittiselle johdolle ja vastuullisille journalisteille on tapahtunut? Ovatko ne kiinteä osa läntistä aivopesukonetta? Tämän kirjan tarkoitus on viedä sinut keskelle Jugoslavian hajottamisen kauheuksia, jotka valheiden verkko on peittänyt.

Olen psykiatri, ylilääkäri emerita, ex-kansanedustaja ja tietokirjailija. Olen toiminut Euroopan neuvoston kidutusta ja ihmisarvoa alentavaa kohtelua ja rankaisemista tutkivan CPT-komitean psykiatrian asiantuntijana.

Tein tämän kirjan, koska minun elämäntyöni syvin sisältö on ollut ihmisoikeuksien puolustaminen. Niiden massiivinen rikkominen, jopa kansanmurhat kätketään loistavalla propagandalla. Toivon, että tosiasioiden paljastaminen hillitsisi väkivaltaa ja vaikeuttaisi uusien sotien sytyttämistä.

Pirkko Turpeinen-Saari

